

☰ Menu

Støt POV - og få Stefan Zweigs *'Stjerne- stunder'*

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag e-bøger, invitationer til POV Talks, medlemsbrev m.m.

Turbine

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Monica Krog-Meyer: Palermovej, Paris og Petrograd – Annette Bjergfeldt har skrevet en skøn roman

Publiceret 18/05/2020 i Bøger/Forbrug/Kultur
af Monica Krog-Meyer

NY BOG // ANMELDELSE – “Det er en pragtfuld fabulerende roman, Annette Bjergfeldt har skrevet. Med lidt magi i krogene, som når de spiller hendes morfars gamle plader med klassiske arier fra operaerne, så begynder havens træer og blomster at gro.” Monica Krog-Meyer er begejstret for Annette Bjergfeldts nye bog ”Højsangen fra Palermovej”, der udkommer tirsdag: Det er “en pragtfuld fabulerende roman” med “lidt magi i krogene”, vurderer hun.

Det enkelte lille menneske kæmper for at nå sit mål her i livet. Det fejler, bliver slået tilbage, måske svigtet. Og falder.

Det enkelte lille menneske har måske kræfter til at prøve igen, finder sit fodfæste og klør på. Rejser sig og prøver igen.

Eller går i brædderne, i druk, i forfald. Og finder sit fodfæste og prøver igen.

Det handler om det menneskelige vilkår i en nye roman, ”Højsangen fra Palermovej”, hvor Annette Bjergfeldt fortæller om en gruppe mennesker, en familie i flere generationer, deres naboer på Palermovej, kæresterne og dem, der kommer forbi.

Hun tager os med på et vildt ridt gennem generationerne, til de store scener i Paris og Petrograd, som Sankt Petersborg hed engang. Til de store drifter og de store kvababelser som kunstner på operascenen og foran lærrederne. Til greyhoundløb på Amager, til en lille svensk ø og ind hos naboen.

Biografi eller fantasi

Først troede jeg, at Annette Bjergfeldt 'tog af hovedstolen', altså fortalte sin egen families historie. Om den russiske mormor, Varinka, der var oversavet dame i et falleret cirkus i Petrograd og morfar Hannibal, grossererensønnen i København, der gik efter nydelsen, snarere end millionerne.

Hannibals drøm var 'et svævende hus, børnelatter, kunst og kærlighed.' Han hyldede Højsangen, den fra bibelen, sådan skulle hans kærlighed være, og så forelskede han sig i cirkusprinsessen og inviterede hende til København, til sit hus på Palermovej, der er historiens egentlig centrum.

Det er måske hendes familiehistorie, men det er også så meget andet.

“

”Ignorer det røvhul!” Jeg skal ikke spole ret meget i mit eget liv, før den livsregel passer perfekt og ville have sparet mig for mange genvordigheder, hvis bare jeg havde ignoreret det røvhul. Tak Varinka. Fra nu af

....

Annette Bjergfeldt kender man som succesfuld sangerinde, sangskriver, underviser i sangworkshops, børnebogsforfatter. Det er hende med bøgerne om pigen Børste, hun er også dommer i musikkonkurrencer i tv.

Hun dukker op i din radio, på scenerne, på reolen og på pladehylden som en væsentlig del af dansk musik. Men intet af det liv er med i *Højsangen på Palermovej*. Intet.

Historien

Det er en farverig historie, Annette Bjergfeldt har skabt. Den tager dig i hånden og viser mennesker, der må kæmpe for at få deres liv til at hænge sammen, i medgang og i modgang: Hende der kæmper med sine drømme, ham der er en skidt karl, hende der har et hjerte af guld osv

Fortælleren er barnebarnet Esther, hun er tvilling med Olga og de har storesøsteren Filippa. Det begynder med, at Filippa dør, men ikke rigtigt. Der er mormor Varinka, som ikke savner sit russiske cirkus. Det forstår man ud fra beskrivelsen af de ansattes vilkår dengang:

”Artisterne ville formentlig have sultestrejket, hvis ikke der havde været så lidt mad i forvejen.”

1921 i Rusland var ingen spøg.

Der er pigernes danske mor, som er stewardesse – og synsk! Deres svenske far Jan Gustav er fra en lille ø i den svenske skærgård. Han er den solide tømrer, der nyder godt af opsvinget i 60'erne, hvor der var gang i byggerierne på Amager.

“

Jeg har grinet meget, mens jeg læste om disse forunderlige mennesker, der ligner os andre

---

Esther finder allerede som barn ud af, at hun elsker farver og trives som maler foran sine lærreder. Indimellem kan hun få farverne til at synge.

”Jeg har malerpletter på alt mit tøj, ultramarin på nethinden, når jeg falder i søvn, og en dyb, indsmigrende rosa i øjenkrogen, når jeg vågner. Verden males i store, fede penselstrøg med pludselige lysindfald.”

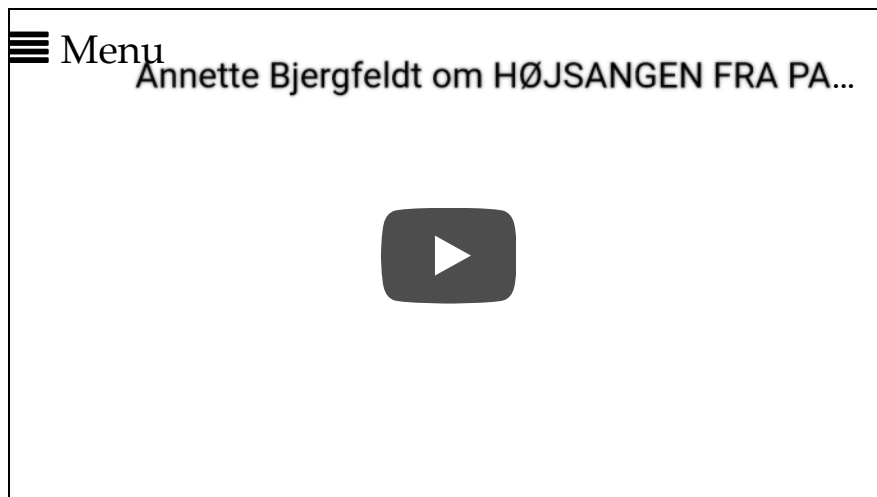
Men hun kæmper med det, for er det nu godt nok, det hun maler? Hun bliver jo ikke berømt. Vi hører heller ikke meget om salg af de færdige lærreder. Men så stiller hun lærrederne i bunker op af væggen: de har ikke den rigtige lyd.

Og hun må med beskæmmelse i gang med at male folks kæledyr eller portrætter.

Kæmpe sig op, blive slået tilbage, op igen.

Tvillingsøsteren har mere succes. Hun er udstyret med en ganske særlig sangstemme, og operascenerne elsker hende. Det gør kæresterne også, i hvert fald for en tid, og så svigter de hende og hun går i druk, i forfald, i brædderne.

Kæmpe sig op, blive slået tilbage, op igen.

Sproget bliver brugt, så man frydes

Mormor Varinka er en helt særlig karakter. Jeg har i den grad taget hendes motto til mig. Hver gang hun hører nogen fortælle om besværligheder og svigt fra andre, kommer det flyvende ud af hendes mund: *"Ignorer det røvhul!"*

Og jeg skal ikke spole ret meget i mit eget liv, før den livsregel passer perfekt og ville have sparet mig for mange genvordigheder, hvis bare jeg havde ignoreret det røvhul. Tak Varinka. Fra nu af...

Annette Bjergfeldt har nogle herlige formuleringer. Der bliver leget med sproget.

"Udenfor kan man høre Pappas skrattende græsslåmaskine barbere endnu en uge af juni."

Når 'skeletpigen fra Øresundsvej' går forbi, får vi denne fine sætning: *"Endnu har ingen af os hørt om spiseforstyrrelse andet end, når nogen ringer på midt i koteletterne."*

Eller hvad med denne?

"Det er en dag klippet i sol og glittet papir."

Naboen

Nabofamilien er en roman i sig selv, en af de mere sørgelige. Den tyranniske far, graveren, den underkuede mor, der er så dygtig til at spille på orglet, når han ikke er hjemme, og sønnen, der må lide under farens tæv og nedvurderinger for at beskytte sin mor og sin lillesøster, der er lidt tilbage.

Ligesom Annette Bjergfeldt får vævet sine smukke sætninger sammen med alle personernes fortrædeligheder, får hun også flettet den grusomme historie inde hos naboen med sin egen mere kærlighedsfyldte families hverdag. Mennesker hjælper gerne andre mennesker.

Det er smukt gjort.

Og tak for masser af humor i teksten. Jeg har grinet meget, mens jeg læste om disse forunderlige mennesker, der ligner os andre.

”Hvor har du været?” spørger Olga irriteret.

”Det tog længere tid at sove, end jeg havde regnet med”, siger han. Johan har en hvilepuls som en varan.”

Nabosønnen Johan er beviset på, at man aldrig skal opgive sine drømme, hvor umulige de end ser ud. Hvem ved, måske går de i opfyldelse en dag.

“

Kæmpe sig op, blive slået tilbage, op igen

Det er en pragtfuld fabulerende roman, Annette Bjergfeldt har skrevet. Med lidt magi i krogene, som når de spiller hendes morfars gamle plader med klassiske arier fra operaerne, så begynder havens træer og blomster at gro.

Undervejs i bogen tænkte jeg: Ja, nu har jeg fattet, at den person nok ikke klarer det forhold eller den opgave. Hun kunne godt have skåret det kapitel væk. Men det er det, jeg hele tiden kommer tilbage til, og som er romanens ærinde:

At blive mindet om, hvor ofte vi rammer en mur, den være stor eller lille, hvor vi mister fodfæste og må forsøge at finde motivation til at komme på benene igen. Så nej, der skulle ikke skæres noget der.

“Højsangen fra Palermovej” udkommer 19. maj 2020 på forlaget Modtryk.

Fotos: Leif Ascanius Sol. Læs mere på

<http://www.annettebjergfeldt.dk/>

Tilføj en kommentar ...

Lene Leed

Jeg har læst den. Det er en helt særlig roman, som man ikke kan gætte forløbet i på forhånd. Man må læse endnu er side og endnu en og endnu en...og ærgrer sig gevaldigt når det sidste blad er nået...Ignorer det røvhuld...men ikke denne bog... læs læs læs. Tak Anette Jeg elsker den... ❤️

Synes godt om · Svar · 3 · 4 u

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at støtte vores

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

ANNETTE BJERGFELDT

HØJSANGEN FRA PALERMOVEJ

MONICA KROG-MEYER

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Taxamandens
klumme: Ups – så
blev jeg gammel**

**RAMT –
Trafikoffer,
patient, skadet**

**God ferie:
Mysteriet om
dobbelte
kæmpepuder er
løst!**

MONICA KROG-MEYER
SENESTE ARTIKLER

Menu

Monica Krog-Meyer, tidl. radiovært, nu skribent, pensionist og mormor. Født 1950, programmedarbejder og studievært. Har taget turen fra P3, via P4 og til P5. Jeg skrev i 2010 "Plus-alderen - vi bliver jo bare ved!", der medfører mange muntre foredrag rundt i Danmark.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.

Det er selvfølgelig **HELT GRATIS** at modtage, og du kan uforpligtende tilmelde dig her →

Emailadresse

Fornavn

Efternavn